

wilde kunde være kommen hjem, er det en Afbindelsesmaade, der under de forhaandenværende Omstændigheder ikke kan siges at være ubillig imod Mandstabet.

Hvor Afstedigelsen ikke kan kaldes vilkaarlig, i Forhold til Mandstabet, kan den berettigende Grund være at søge enten i Fejl fra Mandstabets Side, eller i Sygdom eller i hvad her for Northeds Skyld kaldes tilfældige Omstændigheder. I § 89 omhandles navnlig Afstedigelse paa Grund af Omstændigheder, der maa tilregnes den Paagældende: Uduelighed og slet Dyrjel. Hvad Uduelighed angaar indeholdes der i Loven af 1860 § 36 den Bestemmelse, at naar det ved Støn af de 2 bedste Mænd i Skibet maa anses bevist, at nogen af Mandstabet er uduelig til den Tjeneste, hvortil han har ladet sig hyre, kan Skipperen ned sætte hans Hyre indtil det halve. Denne Bestemmelse genfindes i § 89, 2det Stykke, jfr. 3dje Stykke, hvor der ligeledes gives Forrifter, som i det væsentlige svare til dem i Loven af 1866 § 36, angaaende den Fremgangsmaade, der skal iagttages i Henseende til Tilførselen i Dagbogen — eller i anden skriftlig Optegnelse, naar Dagbog ikke føres ombord —, og om den Paagældendes Afgang til at klage over Skipperens Beslutning. Det synes imidlertid at være en Selvfølge, at Skipperen ikke bør være nødt til at beholde en Mand, som ikke duer til den Tjeneste, som han har paataget sig, men maa være berettiget til at afstedige ham straks, naar han foretrækker dette fremfor at ned sætte hans Hyre. Naturligvis kan Skipperens Dom om Mandens Uduelighed ikke være endelig afgørende, men derfor foreskrives ogsaa i Paragraffens 3dje Stykke, at de Omstændigheder, som begrunde Afstedigelsen, lige saa vel som de, der skulde begrunde Hyrenedsættelsen, skulle bekræftes ved Vidnesbyrd af de 2 bedste Mænd i Skibet, og at det påsejrede skal optegnes skriftlig under Iagttagelse af de påabudte Former, i Dagbogen eller paa anden Maade, for at den Paagældende yderligere for rette Vedkommende, det vil sige for Søretten og i Udlandet foreløbig for Konsulen, se §§ 100 og 104, kan påklage Sagen, hvis han mener, at Skipperen har gjort ham Uret ved at ekskludere ham for uduelig og derfor afstedige ham. — Foruden for Uduelighed giver § 89 Skipperen Ret til straks at afstedige en Sømand, naar denne lægger voldsom Haand paa ham eller anden Foresat, hvilket Hensynet til den nødvendige Disciplin tilstrækkelig rejsfordiggør, saa og naar han befindes ombord at have skjult toldpligtigt Gods eller Gods, hvis Udførsel fra Afgangstedet eller Indførsel paa

Bestemmelsesstedet er forbudt — i hvilken Henseende henvises til Bemærkningerne til § 81 —, og naar den Skipperen i § 102 tillagte Straffemyndighed er uirksom, paa Grund af Sømandens hyppige Forsejler, isølge den i den nævnte Paragraf satte Grænse. At der ikke kan tilkomme den i Forhold til det ovenanførte afstedigede Sømand Hyre for længere Tid end til Afstedigelsen, og at der ikke bliver Tale om at give ham Hjemrejspenge, naar han afstediges udenfor Anmonstrings- eller Forhyringssted, turde det være overflødig at bemærke.

At en Sømand maa kunne afstediges, naar han paa Grund af Sygdom eller Bestadigelse ikke kan forblive om Bord eller i alt Fald for bestandig eller for længere Tid bliver ude af Stand til at gøre sin Tjeneste, fortaar sig af sig selv, men iøvrigt skelner § 90, ligesom den nugældende Lov af 1866 §§ 32 og 34—35, imellem, om Sygdommen eller Bestadigelsen er selvforskyldt eller ikke. Som den første og almindelige Regel udtales det i 1ste Stykke af § 90 — jfr. L. 1866 § 34 — at der skal sørges for syge Søfolks Kur og Pleje, om Bord eller i Land, hvad enten Sygdommen er selvforskyldt eller ikke, indtil eller medmindre han kan afstediges. Dette kan imidlertid ske, for det første altid naar Sømanden lider af venerisk Sygdom, hvilket selvfølgelig er begrundet i Hensyn til denne smitsomme Sygdoms særlige Farlighed om Bord —, og dernæst naar den syge Sømands Tilstand er en saadan, at han for længere Tid er uskiftet til at gøre sin Tjeneste. Bliver der Spørgsmaal om Afstedigelse her i Landet, er Sagen simpel nok, hvad enten den finder Sted forinden Rejsen er begyndt eller først efter at Skibet er vendt tilbage til eller har anløbet en dansk Havn; finder Afstedigelsen derimod Sted i Udlandet, foreskrives det i § 90, 1ste Stykke, at Skipperen skal overgive den syge Sømand til Konsulen paa Stedet eller, hvis en saadan ikke findes der, paa anden Maade drage Omsorg for, at han faar den fornødne Pleje. Saa længe den syge Sømand ikke afstediges er han berettiget til at saa den betingede Hyre, naar han ikke selv er Skyld i Sygdommen, ligesom han i saa Fald heller ikke har noget at betale for Kur og Pleje, hvad enten den ydes ham om Bord eller i Land. Er Sygdommen derimod selvforskyldt, bestemmes det i § 90, 2det Stykke sidste Punktum, jfr. L. 1866 § 34, at den Paagældende ikke skal have Hyre for den Tid, hvori han ikke kan gøre sit Arbejde, og at han selv skal betale Omkostningerne ved sin Pleje. Naar Afstedigelse finder Sted, er det fremdeles efter § 90 2det Stykke — som det maa an-